

Uchwała 24/XI/2004
Senatu Uniwersytetu Jagiellońskiego
z dnia 24 listopada 2004 roku

w sprawie: sytuacji szpitali klinicznych Collegium Medicum UJ i szpitali klinicznych Akademii Medycznych w Polsce

Senat UJ stwierdza, że w związku z zaniedbaniami w polskiej służbie zdrowia w szczególnie dramatycznym położeniu znalazły się szpitale kliniczne, kształcące kolejne pokolenia lekarzy na wszystkich poziomach specjalizacji, prowadzące badania naukowe, nade wszystko jednak świadczące usługi medyczne na najwyższym poziomie oraz ratujące zdrowie i życie ludziom w sytuacjach największego zagrożenia.

Bezдушna i nieracjonalna polityka organów państwowych, prowadzona od lat przez kolejne ekipy rządzące, doprowadziła do głębokiej zapaści finansowej szpitali klinicznych, zagrażając podstawom ich egzystencji, a tym samym kondycji całej polskiej służby zdrowia. Nadszedł czas, aby zacząć głośno mówić o stanie zagrożenia dla dalszego funkcjonowania uniwersyteckiej służby zdrowia, o narzucaniu nierealnych limitów usług medycznych, a także o rażąco niskiej ich wycenie, która stawia lekarzy w sytuacjach dramatycznego wyboru moralnego i prawnego. Muszą oni coraz częściej rezygnować z działań mających na celu pomniejszenie cierpienia i ratowanie życia pacjentów, co prowadzi do łamania przysięgi Hipokratesa i naraża lekarzy na zarzut naruszenia przepisów zobowiązujących do udzielenia należytej pomocy chorym.

Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego w poczuciu odpowiedzialności za los chorych, za możliwość ich leczenia, za wykorzystanie wysokich kwalifikacji polskich lekarzy i bazy klinicznej zwraca się do Sejmu, Senatowi, Rządowi RP, a także do wszystkich sił politycznych oraz opinii publicznej z gorącym apelem o niezwłoczne przystąpienie do realizacji programu ratunkowego w tej dziedzinie, ze szczególnym uwzględnieniem stanu i perspektyw lecznictwa klinicznego. Nadeszła pora, aby odkładając na bok waśnie polityczne i zabiegi o głosy wyborców, zjednoczyć siły w celu opracowania rzetelnego planu finansowego i organizacyjnego, który w krótkim czasie pozwoli wprowadzić program naprawczy w szpitalnictwie klinicznym. Musimy zdać sobie sprawę z tego, że trzeba ponieść niezbędne koszty dla urzeczywistnienia tych zadań. Reformy tej nie da się jednak przeprowadzić bez przedstawienia społeczeństwu prawdziwej informacji o sytuacji w służbie zdrowia i o koniecznych przedsięwzięciach, jakie władze państwowe muszą zrealizować.

Senat Uniwersytetu Jagiellońskiego wyraża nadzieję na podjęcie działań zmierzających do przygotowania w trybie pilnym programu naprawczego, a środowisko akademickie naszej Uczelni deklaruje gotowość do pomocy w jego powstaniu. Zaniechanie podjęcia tego typu kroków doprowadzi do katastrofy w zakresie opieki medycznej w Polsce.